

Slaap zacht

Het is gegaan zoals het was voorspeld. Een blok van CDA, PvdA, VVD en Groen Links, aan de ene kant. De oppositie Dorpsbelangen Loosdrecht en Wijdemeren aan de andere kant. Onwrikbaar tegenover elkaar, het verstand op nul, de oren gesloten. Vergaderen is overbodig maar vooruit, er bestaan nu eenmaal rituelen, die een heilige status hebben. En dan krijg je zo'n middaggeneuzel, dat de naam debat in de verste verte niet mag dragen. De standpunten zijn alreeds ingenomen, niemand luistert naar niemand en het is echt zonde van de tijd.

Het college van B en W heeft het verhaal met de trouwe aanhang dusdanig voorgekookt dat er geen onverwachte incidenten kunnen gebeuren. De ene opposant heeft er maar weinig aangedaan – gezien de ervaring van vorige jaren – de andere probeert de lachers op z'n hand te krijgen en gooit er nog een financieel alternatief tegenaan, dat onder doodse stilte als een blindganger in de vuilcontainer ploft.

Ziezo, de jaarlijkse begrotingsbehandeling is weer achter de rug. Niks te beleven, een slaapverwekkende vertoning, een van te voren gedeald succesje voor de steunverlenende partijen, die de OZB een beetje mochten beperken, zo doorzichtig allemaal, dat het eigenlijk te gênant voor woorden is.

En u, inwoner van Wijdemeren, waar was u? In ieder geval was u niet in grote getale opgekomen, om deze toneelvoorstelling mee te maken. U bleef thuis terwijl de door u gekozen volksvertegenwoordiging alvorens bij SOLO op uw kosten te gaan eten, eerst nog een stroom van moties en amendementen moest afwerken. Maar u heeft niets gemist want zelfs dit sluitstuk kon geen enkele emotie veroorzaken en de nachtkaaars kon in een volledige windstilte uitgaan. Maar toch, het feit dat er nauwelijks enige belangstelling bestond voor de begrotingsbehandeling zou te denken moeten geven. Niet, dat het voor de kwaliteit van het gebodene nou bepaald doorslaggevend is, maar als de politiek zich terugtrekt in de ivoren toren wordt het oppassen geblazen.

Geen rimpel in de vijver. Geen wanklank in de krant. Geen emotie bij de negotie. De keurige Hallemannetjes, die allemaal stuk voor stuk zo bijzonder fatsoenlijk zijn, vervolgen hun aangeharkte paadje. Onder de donzen deken van Wijdemeren geen reuring, geen gehijg, we weten waar we aan toe zijn. Alles blijft zoals het is, er is vrede op aarde.

Slaap zacht

Putter